

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 04/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 136

Chúng sanh tạo nghiệp rất nhiều, trên Kinh Phật nói: ***“Nếu tội nghiệp một người tạo ra mà có hình tướng thì cả tam thiên đại thiên chứa cũng không hết”***. Trước khi vãng sanh, một người có nhiều bệnh khổ đây là họ trả nghiệp quả mà họ đã tạo. Chúng ta đừng ngần ngại khi chúng ta phải đối đầu với bệnh khổ, bệnh khổ chắc chắn phải đến. Chúng ta phải khéo léo, nỗ lực tích công bồi đức để khi lâm chung chúng ta ít bệnh khổ, chúng ta có thể vãng sanh. Nhiều người khi lâm chung bị bệnh khổ nên mơ mơ, hồ hồ, không thể nghe được tiếng niệm Phật.

Có một cụ ông bị bệnh khổ rất nặng, mê muội, khi đó, tôi cũng đang bị bệnh rất nặng, tôi vừa lạy Phật vừa nghĩ đến ông, tôi mong ông tỉnh táo niệm Phật vãng sanh để ông làm biểu pháp cho chúng sanh thời Mạt pháp. Chúng sanh thời Mạt pháp không tin vào pháp môn Tịnh Độ, nếu không có những người làm biểu pháp thì pháp môn Tịnh Độ sẽ dần bị mai một. Ông mê muội một vài tháng nhưng sau đó, ông tỉnh lại, nhận biết được, cùng niệm Phật với mọi người và sau đó mất. Đây là ông là người đặc biệt có phước lành. Hòa Thượng nói: ***“Trước khi ra đi, chúng ta có nghiệp chướng, bệnh khổ rất nặng chính là chúng ta trả nghiệp cũ để ra đi”***.

Chúng ta biết trước mình sẽ phải đối mặt với sinh tử nên chúng ta phải có trạng thái chuẩn bị. Có những người cho rằng họ có địa vị, có nhiều bài thuốc, con cái của họ là Bác sĩ nổi tiếng thì họ sẽ không bị bệnh khổ nhưng thậm chí họ vẫn bị bệnh rất nặng. Có một cô gọi cho tôi nói, Cha của cô đột ngột phát hiện bị bệnh ung thư và đã sắp mất. Con của ông là Bác sĩ trưởng khoa của một bệnh viện. Khi đó, tôi nói với cô: ***“Con khuyên Cha gác bỏ mọi việc, qua ở với Thầy!”***.

Bố của cô có nuôi một con chó, sau khi con chó đẻ được khoảng 5, 6 con thì nó bị băng huyết, máu chảy rất nhiều. Ông mời Bác sĩ thú y đến nhà nhưng ông không đưa Bác sĩ ra chữa trị luôn cho con chó mà ông mời Bác sĩ uống nước, nói chuyện, khi Bác sĩ đến khám cho con chó mẹ thì nó đã chết. Khi chết, con chó mẹ đang đang trợn mắt nhìn đàn con. Ông thương cảm nói: ***“Con yên tâm mà đi để Cha chăm sóc mấy đứa con của con!”***, sau đó, ông đem chó mẹ đi chôn. Một ngày, trời mưa to, khi ông đi chùa, ông sợ đàn chó con bị ướt nên ông đã cho chúng vào một cái thùng xốp và bịt kín lại. Sau khi đi chùa về, ông đã quên đàn chó con đang bị nhốt, sau đó, ông không nghe thấy tiếng chó con kêu, ông chạy ra xem thì đàn chó con đã chết. Một thời gian ngắn sau thì ông phát hiện mình bị bệnh ung thư, chỉ sống được khoảng 3 tháng nữa. Đây là nghiệp quả,

chúng sanh có tâm báo thù, ông đã hứa với con chó mẹ là chăm sóc đàn con nhưng ông đã khiến đàn chó con chết.

Trong dòng sinh tử, chúng sanh “*oan oan tương báo*” rất phức tạp. Chúng ta đừng bao giờ có tâm thái cho rằng chúng ta sẽ không bệnh. Chúng ta biết Phật pháp, tinh thần chúng ta có chỗ an trú, những người không biết Phật pháp thì họ khổ không nói nên lời. Trước khi chúng ta ra đi, chúng ta bị bệnh khổ là việc bình thường, chúng ta phải hoàn trả những tội nghiệp mà mình đã tạo.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, trên thế giới, không chỉ có nhân loại mà có rất nhiều sinh vật có linh tính vậy linh tính là từ đâu mà có?*”.

Nếu chúng ta có thắc mắc thì tốt nhưng nếu chúng ta không có thắc mắc thì càng tốt hơn! Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng linh tính, linh hồn từ đâu đến, chúng ta nên dành thời gian để quán sát xem, hằng ngày chúng ta đã làm những việc gì, đã phạm phải những lỗi lầm gì.

Hòa Thượng nói: “*Trên Phật Kinh, Phật nói linh tính là vốn đầy đủ, không phải từ nơi đâu mà đến, không đến cũng không đi, không sinh cũng không diệt. Linh tính này mới chân thật chính là mình. Trong Thiên tông gọi là: “Phụ mẫu vị sinh tiền bổn lai diện mục”. Mặt mũi trước khi Cha Mẹ sinh ra. Đây cũng chính là linh tính. Bạn nói, có rất nhiều sinh vật đều có linh tính, đều có cảm tình, cảm tình này trong nhà Phật nói, động vật là chúng sanh hữu tình gọi là Phật tánh; thực vật, khoáng vật là chúng sanh vô tình, chúng sanh vô tình gọi là pháp tính. Phật tính và pháp tính đều là đầy đủ, không đến cũng không đi. Linh tính đích thực mỗi một người đều có, không cao cũng không thấp.*

Hòa Thượng nói: “*Linh tính cao nhất đó là Phật Bồ Tát. Chúng ta so với Ngài thì khác biệt rất lớn. Nguyên nhân của việc này là vì sao? Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói rất rõ ràng: “Linh tính của tất cả chúng sanh là bình đẳng, nhất định không có sự khác biệt nhưng bởi vọng tưởng, chấp trước mà không thể chứng đắc được. Hiện tại, linh tính của chúng ta không linh, biến thành yếu kém như thế này là bởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước xen tạp, che mất linh tính của chúng ta”. Điều này giống như, trên bầu trời, mặt trăng luôn sáng tỏ nhưng khi mây đen che kín thì chúng ta không nhìn thấy Mặt trăng. Linh tính của chúng ta giống như mặt trăng, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta cũng giống như những đám mây.*

Hòa Thượng nói: “*Phật rất khổ cực để giáo hóa chúng sanh chính là giáo hoá việc này”. Trong “Kinh Pháp Hoa” nói: “Ta ra đời vì khai thị chúng sanh ngộ nhập Phật tri kiến”. Một ngày nào đó chúng ta giác ngộ, chúng ta buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì linh tính viên mãn của chúng ta liền sẽ hồi phục. Đây gọi là thành”.*

Phật ra đời vì khai mở cho chúng sanh thấy được tri kiến Phật của chính mình. Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian để giúp chúng sanh khai mở được Phật tánh của chính mình. Chúng ta chưa thể bước vào, chưa thể hiểu được cảnh giới của Phật, của Thánh Hiền. Chúng ta đừng cố muốn hiểu, có những điều chúng ta chưa hiểu nên chúng ta chưa tin, nếu chúng ta nghe lời dạy có đạo lý thì chúng ta nên làm theo.

Ngày trước, có một người bạn đến thăm tôi, ông nói: “*Tôi thấy ông chỉ cho, chưa bao giờ nhận vậy thì ông sống bằng gì? Tôi hiểu được tôi chết liền!*”. Chúng ta sống trong cảnh giới này thì chúng ta mới chân thật hiểu, họ chưa bao giờ sống trong cảnh giới này nên họ không thể hiểu. Chúng ta chỉ cần y theo nguyên lý, nguyên tắc mà làm. Chúng ta muốn làm Thánh hiền, làm Phật Bồ Tát thì chúng ta y theo nguyên lý, nguyên tắc mà Thánh hiền, Phật Bồ Tát đã làm. Chúng ta muốn hiểu cảnh giới của các Ngài thì chúng ta mới làm thì chúng ta vĩnh viễn không thể hiểu được.

Cảnh giới của người quân tử là: “*Thấy lợi không màng thấy khó dần thân*”. Chúng ta thử làm theo thì sau một thời gian ngắn chúng ta sẽ trở thành người quân tử. Chúng ta muốn làm Thánh Hiền là giống như Ngài Châu Do, khi Ngài Châu Do nghe đến danh lợi thì Ngài liền đi rửa tai. Cảnh giới của Phật Bồ Tát là chân thật vô ngã, các Ngài khởi tâm động niệm đều là vì tất cả chúng sanh thậm chí ngay đến ý niệm vì chúng sanh cũng không có. Có người nói: “*Tôi hiểu tôi mới làm tôi chưa hiểu thì tôi chưa làm*”. Họ làm thì họ có thành tựu, họ không làm thì họ không có thành tựu. Ngay đến việc, hằng ngày chúng ta cho đi mà nhiều người cũng không hiểu vì sao chúng ta có để mà cho.

Hôm qua, có người hàng xóm cho tôi hai trái đu đủ xanh, họ nói loại này khi chín ăn sẽ không ngon. Tôi dùng hai trái đu đủ xanh này làm kim chi, sau đó tôi mang tặng họ, họ rất ngạc nhiên vì kim chi ăn rất ngon. Tôi tặng kim chi cho Phật tử ở Cần Thơ, họ cũng cảm thấy rất ngon cho dù tôi không cho hành tỏi. Chúng ta muốn hiểu được thì chúng ta phải thật làm. Người nông dân muốn có niềm vui của một mùa vụ bội thu thì họ phải trải qua những ngày tháng lao động vất vả. Người chưa từng làm đồng thì không thể có niềm vui này. Một người chưa từng làm Thầy thì họ không thể hiểu được niềm hạnh phúc của người Thầy khi có những người học trò thành đạt. Trong tất cả các cảnh giới từ thấp đến cao, thế gian pháp hay xuất thế gian pháp, chúng ta phải thật làm thì chúng ta mới chân thật hiểu.

Trong Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, có những điều đã là chân lý thì chúng ta chân thật làm, không cần nghi ngờ, nghĩ ngợi. Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm thành công, Ngài đã tìm được tự tánh vốn dĩ đầy đủ, Ngài đã nói: “***Ta là Phật đã thành tất cả chúng sanh là Phật sẽ thành***”. Phật đã tìm ra nguyên lý, nguyên tắc để phục hồi tự tánh, chúng ta chỉ cần làm theo.

Hòa Thượng nói: “***Chỉ cần chúng ta một ngày nào đó giác ngộ, buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta liền hồi phục tự tánh viên mãn***”. Chúng ta liền hồi

phục tợ tánh viên mãn là chúng ta thành Phật. Ngày chúng ta giác ngộ còn rất xa, có thể là ở kiếp này hoặc những kiếp sau.

Có người hỏi Hòa Thượng một cách ngây ngô: “*Hòa Thượng ơi, con có thể vãng sanh không?*”. Hòa Thượng nói: “***Việc này không cần hỏi người khác mà phải hỏi chính mình!***”. Chính mình biết rõ mình có thể vãng sanh không. Hiện tại, nếu chúng ta đã buông bỏ thân tâm thế giới, không còn buồn lo, vướng bận, tâm chúng ta chỉ đề khởi câu Phật hiệu thì chúng ta sẽ có thể vãng sanh.

Có người hỏi Hòa Thượng, khi Phật A Di Đà đến rước thì hào quang của Phật màu gì. Nếu chúng ta được Phật đến tiếp dẫn thì tợ tánh của chúng ta đã tương ưng với Phật, chúng ta sẽ biết rõ hào quang của Phật A Di Đà màu gì, thân tướng của Phật A Di Đà ra sao. Căn tánh, phước báu của mỗi chúng sanh khác nhau nên họ nhìn thấy hào quang của Phật A Di Đà sẽ khác nhau. Điều này giống như, chúng ta cảm thấy một người đáng ghét nhưng người khác lại cảm thấy người đó dễ thương.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, hiện tại, khoa học kỹ thuật tiến bộ, tương lai nếu họ có thể tạo ra một con người thì con người đó có linh tính hay không?*”.

Hòa Thượng nói: “***Con người này có linh tính. Tất cả sinh vật và vô sinh vật đều có linh tính. Cỏ cây, đất đá, bàn ghế đều có tánh, ta gọi là pháp tánh. Phật tánh và pháp tánh là một. Người được sinh ra từ nhân bản vô tính có Phật tánh, thế nhưng, người được nhân bản vô tính thì linh tính rất kém, không thể giống người bình thường, cũng chính là nói, những người này rất hồ đồ, rất chấp trước, những người này có thể hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của người tạo ra chúng. Người tạo ra chúng dạy chúng làm gì thì chúng sẽ liền làm theo cái đó, đây chính là rất ngu si, chính mình không có sự phân biệt thiện ác, phải trái, tốt xấu, hoàn toàn nghe theo sự xếp đặt của người khác***”.

Hòa Thượng nói: “***Có những người tạo ra người vô tính để làm công cụ thay họ tranh danh, đoạt lợi. Đây là một việc vô cùng nguy hiểm, hoàn toàn phá hoại sinh thái tự nhiên, việc này sẽ dẫn đến một đại tai nạn***”. Hiện tại, mọi người cũng đã cảnh báo về trí tuệ nhân tạo, nếu sau này trí tuệ nhân tạo làm được những việc như con người thì con người sẽ gặp nguy hiểm.

Hòa Thượng nói, động vật có Phật tánh, thực vật có pháp tánh, tất cả đều từ tâm của con người. Điều quan trọng là, người bình thường được Cha Mẹ giáo dục, dạy dỗ nên họ sẽ hành xử như con người; người được nhân bản vô tính thì sẽ chỉ nghe theo mệnh lệnh của người chế tạo ra chúng. Nếu chúng ta nói cho những người nhân bản vô tính nghe về giáo huấn của Phật thì họ cũng sẽ không thể tiếp nhận. Nếu có người đang âm thầm tạo ra những người nhân bản vô tính thì xã hội sẽ gặp nguy hiểm. Người được Cha Mẹ sinh ra mà đã khó dạy, người được tạo ra từ nhân bản vô tính thì sẽ vô cùng khó dạy.

Về mặt nhân quả, con người tạo nhân như thế nào thì sẽ phải nhận quả như thế đó. Có người nói với tôi, con cái của họ rất khó dạy. Tôi nói: “*Đây mới là màn 1, cảnh 1 của tập 1, cứ từ từ mà hưởng phước!*”. Chúng ta sinh con mà chúng ta không dạy chúng điều tốt thì chúng sẽ diễn cái xấu cho chúng ta xem.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, Ngài thường nói, trước tiên phải độ chính mình mới có thể độ người khác, chỉ có Bồ Tát chân thật mới có thể độ người nhưng Ngài lại nói, chúng ta chỉ cần chuyển ý niệm thành ý niệm vì tất cả chúng sanh thì chúng ta chính là Bồ Tát, những lời này có phải là có chút mâu thuẫn hay không?*”.

Những người này rất giỏi phân biệt, chấp trước! Nếu chúng ta tin lời Hòa Thượng thì chúng ta làm theo, không nên có phân biệt, chấp trước. Ngày trước, có người hỏi tôi, vì sao bộ “**Kinh Vô Lượng Thọ**” lần thứ mười tôi chỉ dịch đến tập đó, tôi nói Hòa Thượng giảng đến đâu thì tôi dịch đến đó. Khi tôi đang dịch thì có người đã nói với tôi bộ này không hoàn chỉnh, thiếu nhiều tập. Tôi nói với người đó: “*Bác hãy về nghe kỹ lại, mỗi đĩa Hòa Thượng giảng là một bài pháp hoàn chỉnh, không phải là Hòa Thượng giảng hết một bộ Kinh thì mới hết ý của bộ Kinh đó!*”. Tôi chưa từng xem đĩa sau cùng để biết Hòa Thượng giảng đến đâu, khi tôi dịch đến đĩa sau cùng thì tôi mới biết Hòa Thượng mới giảng được hơn 200 tập. Mỗi đĩa Hòa Thượng giảng đều là một bài pháp hoàn chỉnh, chúng ta dùng một đĩa mà Hòa Thượng giảng để mà tu hành thì cũng đã đủ.

Hòa Thượng nói: “*Trước độ chính mình sau độ người khác đây là việc làm của Bồ Tát, chính mình chưa độ mà đi độ người khác cũng là sự nghiệp của Bồ Tát. Hai loại người này đều là Bồ Tát, thế nhưng ở trong đây có sự khác biệt, chính mình chưa độ mà đi độ người khác thì không chắc chắn lắm, vì liệu người khác chân thật có thể được độ hay không? Hay bạn độ họ đi đến chỗ nào? Cho nên chính mình cần phải được độ trước, chính mình phải nhận rõ được phương hướng để không đến nỗi dẫn đường chúng sanh sai lầm. Nếu chúng ta tùy tiện chỉ đường cho người khác thì sẽ rất nguy hiểm*”. “*Được độ*” là chính mình phải nhận chân được phương hướng rõ ràng, không phải là chúng ta đã chứng đắc. Hòa Thượng thường nói: “*Tôi vẫn là một phàm phu*”. Hòa Thượng cũng không nhận mình là một người chứng đắc.

Ngày trước, khi giảng trên đài truyền hình Hoa Tạng, Hòa Thượng đã nói: “*Tôi đã 36 năm giảng Kinh, thuyết pháp, không một ngày nào không niệm Phật, tụng Kinh thế nhưng phiền não trong tôi vẫn đầy khởi!*”. Nếu người còn phiền não mà không được độ chúng sanh thì ngày nay, chúng ta đã không có chỗ mà nương vào! “*Độ mình*” là chúng ta nhận rõ được phương hướng, pháp tu và pháp tu có sự truyền thừa rõ ràng.

Nếu tôi ngồi học một mình thì tôi cũng ngủ gật như mọi người, khi tôi chưa mở Zoom, tôi đã mặc quần áo nghiêm trang, ngồi giống như đang ngồi trước mặt mọi người để tôi học tập nghiêm túc hơn. Mọi người có theo lớp được hay không là việc của mọi người nhưng tôi luôn phải đúng giờ. Ngày trước, khi học 300 chuyên đề đầu tiên, mặc dù tôi chưa mở Zoom nhưng tôi đã luôn thức dậy học đúng giờ. Đây là cách tôi ràng buộc tập

khí của chính mình. Có người nói pháp của Hòa Thượng quá cao. Hòa Thượng nói: **“Pháp của tôi yêu cầu không cao mà tôi yêu cầu ngày càng chặt hơn”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu hành pháp môn Tịnh Độ là chúng ta có phương tiện rất tốt! Chúng ta chuyên niệm Phật A Di Đà, cầu sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta khuyên người khác niệm Phật là chính xác. Chính chúng ta chưa được độ nhưng việc chúng ta khuyên người khác niệm Phật cầu sinh Tịnh Độ nhất định sẽ không sai! Bởi vì chư Phật Như Lai đều dạy bảo chúng sanh điều này, vậy thì việc này có thể sai hay sao!”**. Chư Phật Như Lai ở mười phương đều dạy chúng sanh niệm Phật cầu sanh Cực Lạc, việc này chắc chắn là không sai!

Hòa Thượng nói: **“Trong tám vạn bốn ngàn pháp môn khác, bạn chính mình chưa được độ thì nhất định không thể độ người, chỉ có pháp môn Tịnh Độ, chính mình chưa được độ cũng có thể độ người. Việc này chúng ta cần phải phân biệt cho rõ ràng. Cho nên người giới thiệu A Di Đà Phật cho người khác, khuyên người khác niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ thì chính là Bồ Tát”**.

Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát có thể chính mình vãng sanh hay không? Bồ Tát không thể vãng sanh cũng rất nhiều. Chúng ta khuyên người niệm Phật nhưng chúng ta không niệm hay chúng ta chỉ niệm để coi, chưa đạt đến tiêu chuẩn để vãng sanh thì chúng ta không thể vãng sanh. Chính mình không thể vãng sanh nhưng chúng ta khuyên người khác, người khác chân thật tin thì họ cũng có thể vãng sanh. Nếu như chúng ta khuyên được mấy chục người, mấy trăm người vãng sanh rồi, nhưng chính chúng ta không thể vãng sanh thì chúng ta cũng không cần phải lo lắng! Đến khi họ lâm chung, những người đã vãng sanh đó nhất định sẽ nói với Phật A Di Đà rằng: “Chúng con đến thế giới Tây Phương Cực Lạc đều do người đó khuyên chúng con niệm Phật”, những người này sẽ liền kéo Phật A Di Đà cùng đến tiếp dẫn chúng ta vãng sanh. Chỉ cần khi chúng ta nhìn thấy Phật A Di Đà, chúng ta chân thật muốn đi thì chúng ta liền được đi. Nếu như chúng ta nhìn thấy Phật A Di Đà mà chúng ta không muốn đi thì cũng không có cách nào”**. Người vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là Bồ Tát, chúng sanh đều có tâm tri ân vậy nên Bồ Tát chắc chắn không muốn người giúp mình vãng sanh bị đọa lạc!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!